

Az egyesület feladata az összetartozás tovább éltetése

Hevesi Imre tavaly év végén vehette át a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumban rendezett országos ünnepségen a Szent Borbála emlékérmét több évtizedes szakmai egyesületi munkájáért. A kitüntetésre az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (OMBKE) vezetősége terjesztette fel. A nagy múltú szakmai egyesület dunaujvárosi szervezetének titkárával visszapörgettük az OMBKE-ben mögötte hagyott három és fél évtizedet.

— Még egyetemistaként léptem be az egyesületbe 1975-ben. A balekkesztelő szakestélyen keresztanyám, Bán Mária adta nekem az Ózdi Herceg alias nevet, Császár Sándor pedig a Tejföl nevet. Mint díszbaleknak, előadást kellett tartanom. Innentől kezdve részt vettem minden fontosabb rendezvényen. Az egyetem elvégzése után az Ózdi Kohászati Üzemeknél helyezkedtem el, s kivettem a részem az egyesületi vezetés munkájából. Dunaujvárosba 1986-ban kerültünk a családommal együtt (feleségével, Hevesiné Kövári Évával és két lányukkal — szerk.), s itt azonnal bekapcsolódtam az egyesület életébe, melynek titkára dr. Ágh József, szervezőtitkára Sütő Zoltán volt. Az elnök a mindenkor vezérigazgató, akkoriban dr. Szabó Ferenc, később Horváth István volt. Minden rendezvényen igyekeztem részt venni, például Kálozon, a bányászhimnusz szerzője, Kunos Endre sírjának megkoszorúzásán, rendszeresen eljártunk Somogyfajszra, az őskohászati múzeumhoz, valamint a Szent Borbála-misékre. Jelen voltunk az országos rendezvényeken, az európai bányász-kohász találkozókön. Kirándultunk Szent-

egyházára, Szentkeresztbányára, megnéztük a Vlahicai Kohászati Vállalatot.

— *Hogyan vette át a stafétát az Ágh-Sütő párostól?*

— A szokásos választási procedúra előzte meg a megválasztásunkat Mihaldinecz Lászlóval. A jelölőbizottság végigkérdezte a tagság döntő részét, hogy kit tartanak alkalmasnak a titkári és szervezőtitkári teendők ellátására, s utána minket is megkerestek, hogy elvállaljuk-e? Bocz András, Józsa Róbert és Pallag János alkotják évek óta a jelölőbizottságot. A tisztújító közgyűlésen szavazott ránk a Vaskohászati Szakosztály dunaujvárosi szervezetének tagsága. Meg kell jegyezni, hogy a háttérből nagyban segíti az egyesületi élettel kapcsolatos szervezőmunkát Mihaldinecz Réka is.

— *Mi változott az új felállással?*

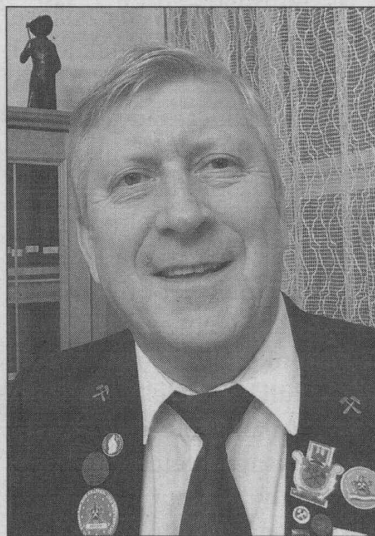
— Az addigi klubnapokat még intenzívebbé tettük, egy napra több témával színesítve a programot. Rendszeresen, minden egyes hónap utolsó csütörtöki napján délután fél négykor a Dunaujvárosi Kereskedelmi és Iparkamarában találkozunk. Ezek a rendezvények nyitottak, bárkit szeretettel várunk a klubnapi összefüggéseinkre.

— *Kik segítik a munkájukat?*

— A harmincfős vezetőség. Minden jelentősebb gyártóegységtől — nagyolvasztótól, a kokszolótól, az acélműtől, a meleghengerműtől, a gyártóegységtől, az igazgatóságtól, stb. képviselteti magát egy-két tagtárs.

— *Mi az egyesület mai feladata?*

— Az összetartozás tovább éltetése. A korábbi vállalati felső vezetőkkel, mint egye-

sületi elnökökkel szemben az utóbbi időszak elnökei már nem tudják úgy segíteni az egyesület munkáját, mint korábban, ezért még inkább saját magunknak kell megoldani a feladatokat. Felvesszük a díszegyenruhánkat, s lobbizunk. Például a szakestélyek megrendezéséhez, vagy a legutóbbi pécsi bányász-kohász találkozóhoz is így kaptunk támogatást.

— *Milyen a kapcsolatuk a főiskolával? Örök téma az egyesület tagságának fiatalítása, ezt hogyan oldják meg?*

— A főiskolával, annak diákegyületével az együttműködésünk folyamatos és igen aktív. Fiatal kollégám, Dani Bálint a szervezésben és a fiatalokkal való kapcsolattartásban az egyik legfontosabb személy. A két évvel ezelőtt elkészített honlapunkat, amelynek elérhetősége: www.ombke-dunaujvaros.info, Csillagó Tamással, a Főiskolai Diákegyület elnökével aktualizálták, könnyen elérhetővé, kezelhetővé tették. A fiatalítást a főiskolai hallgatók mind nagyobb számú bevonásával igyekszünk elérni. Az egyesületben szívesen látunk minden — nem csak kohász, hanem gépész, gazdasz, informatikus, stb. — hallgatót egyaránt.

— *Mennyiben segíti a média a munkájukat?*

— Több oldalról „meg vagyunk erősítve”, akár az információ átadásában az imént említett honlap segítségével, de a dunaferr médiumokkal is, úgymint a Dunaferr hetilap, a Dunaferr Műszaki Gazdasági Közlemények, vagy a Dunatime Televízió, sőt, a Dunaujvárosi Hírlap hasábjain is helyet kapunk. A Bányászati és Kohászati Lapokban is követhetők a dunaujvárosi egyesületi történetek, és jelennek meg kollégáink szakmai cikkei. Nagy élményt jelentett számomra a legutóbbi selmeci túra, amikor nem csak a helyi szervezet képviselői, hanem a főiskolások is nagy számban részt vettek a szalamander felvonuláson. Az eseményen forgatott a Dunatime Televízió stábja is. A kisfilmben megszólalt dr. Nagy Lajos, az OMBKE elnöke, dr. Fehér András, a Dunaujvárosi Főiskola egykori tanára, Csurgó Lajos, a székesfehérvári fémkohászok elnöke, valamint Sáfár László, aki vasműs nyugdíjasként már a budapesti szervezetet erősíti. A néző ily módon képet kapott Selmezbányáról, annak múltjáról, nevezetességeiről, s mindeközben megismerhette az ott alapított bányász-kohász egyesület mai szerepét, s a selmeci hagyományok közül a szalamander ünnep és felvonulás jelentőségét.

— *Selmezbányára mióta térnek vissza rendszeresen?*

— Szinte minden évben kint vagyok 1997 óta. Szervezem a dunaujvárosiak szállását, programjait a Bányászati és Kohászati Akadémia és egyesületünk szülővárosában, illetve annak környékén.

— *A miniszteri kitüntetés bizonyára számvetésre késztette, hogyan összegezne?*

— Megszállottság nélkül nem lehet ezt a tevékenységet végezni... A Szent Borbála emlékérmével országos szinten is elismerték a nálunk folyó rendszeres és eredményes tevékenységet.

Szente Tünde